

ПРОБЛЕМИ ГАЛУЗІ

ВДРУГЕ ЗА РОКИ ВІЙНИ

у НУБІП пройшов форум «SEB-2024» – співпраця науки, освіти і бізнесу для перемоги та відбудови України»

Наука, освіта і бізнес – триада для перемоги та відбудови України

Незважаючи на повномасштабну війну, розв'язану РФ проти України, ми повинні дбати і про нашу Перемогу, і про відбудову країни. Поєднання зусиль освіти, науки і бізнесу, інновацій в єдину інноваційну триаду – одна з головних умов прогресу держави. Саме це і було винесено у тематику представницького форуму «SEB-2024», організованого і проведеного в НУБІП

– Чи всі це розуміють? Чи є у нас стратегія таких кроків? Відповідь на це маємо дати, спільно обговоривши наші завдання, – підкреслив президент університету Станіслав Ніколаєнко. – Університетський форум SEB за роки війни ми проводимо вдруге. Цьогоріч у його роботі взяли безпосередню участь 295 освітян, науковців, бізнесменів, іноземних гостей. Це виробничники, представники бізнесу й усіх сфер економіки – аграрії, енергетики, лісівники, економісти, юристи, землевпорядники. Ще більше 200 доєдналися дистанційно, зокрема представники університетів Японії, Швеції, Данії, MAFATE і Greenpeace.

Зарубіжні гості форуму

Першою слово надали радниці з питань сільського господарства посольства Нідерландів в Україні Каролін Спаанс. Що дуже приємно (і що зразу знайшло схвальний відгук у залі): вона розпочала свій спіч хорошою українською мовою.

Пані Каролін говорила про проекти співпраці Нідерландів з Україною, виокремивши зокрема в сфері аграрного сектору виклики, що постають перед нашим сільським господарством, та цікавилася, як її країна може допомогти у їхньому вирішенні.

НУБІП як виразна складова загальноукраїнського освітнього пазлу

– Форум має за мету обговорення фундаментальних аспектів, що повинні впливати та визначати майбутнє країни, – звертаючись до учасників, підкреслив у доповіді

«Значення співпраці науки, освіти і бізнесу для розбудови України» ректор університету Вадим Ткачук. – У час, коли перед Україною стоять виклики екзистенційного та глобального характеру, інтеграція освіти, науки та бізнесу стає одним з ключових факторів формування Перемоги та повноцінної відбудови країни. Глобальні зміни та існуючі виклики потребують суттєвого переосмислення механізмів реалізації місії та завдань університетів, головними з яких є формування світогляду, створення та передача знань, збільшення впливу на суспільні процеси та розвиток економіки.

Фактори міжнародної конкурентоспроможності університетів та реалізації їх місії пов'язуються з трьома необхідними умовами: концентрацією талантів, достатністю фінансових та матеріально-технічних ресурсів, ефективністю менеджменту і законодавства. Всі ці умови в Україні нині порушила широкомасштабна агресія РФ. І власне безпекова ситуація та складності формування Перемоги нашої країни над агресором є головним викликом для всього суспільства, українського народу.

У цьому контексті ми, на жаль, маємо розуміти обсяги втрат від війни і завданої Україні шкоди. За інформацією експертів Світового банку, загальні збитки країни вже сягають 500 млрд доларів, з яких 80 млрд – втрати для сільського господарства. Значними є наслідки військових дій для всіх елементів екосистеми країни. Найбільші втрати пов'язані із воєнною деградацією ґрунтів, атмосферного повітря, лісових та водних ресурсів. Значною проблемою залишається розмінування території країни. Нікуди не зникли й глобальні виклики для продовольчої безпеки, зокрема реалізації Концепції сталого сільського господарства та функціонування сталих продовольчих систем.

Адаптація до змін клімату, інтеграція цифрових рішень у практику сільського господарства, дотримання екологічних стандартів за збільшення обсягів виробництва продовольства, соціальна відповідальність

постали головними завданнями модернізації змісту діяльності закладів вищої освіти, наукових установ та їхньої взаємодії із суспільством, бізнесом та стейкхолдерами.

– У НУБІП України відповіддю на такі зміни та виклики є системна робота над оновленням освітніх програм підготовки здобувачів вищої освіти на всіх рівнях та розвиток програм подвійного визнання дипломів з нашими зарубіжними партнерами, продовжував Вадим Ткачук. – Освіта повинна враховувати і відповідати потребам ринку праці, формувати гнучких і креативних фахівців, здатних адаптуватися до існуючих викликів та постійних змін. Університет активно працює над впровадженням інноваційних методів, розвитком практико орієнтованої та дуальної освіти. Кожен рік ми створюємо та модернізуємо нові лабораторії, як основу для створення нових знань. Одними з найкращих практик є тісна співпраця з роботодавцями та партнерами, спільно з якими в університеті вже створено 356 сучасних навчально-наукових лабораторій і центрів.

З кожним роком вагомість міжнародної співпраці українських університетів тільки збільшується. НУБІП України має тривалий досвід успішної реалізації різних міжнародних програм, які мають освітню і наукову складові, дозволяють отримати міжнародну технічну допомогу на придбання наукового обладнання, підвищити кваліфікацію вчених (EUgreen, UNIGreen), забезпечити академічну мобільність або створити сучасні навчальні курси. Їх сукупний бюджет, які реалізує НУБІП як учасник, вже перевищив 1 мільйон євро.

За останні десять років для виконання досліджень і розробок вченими університету було залучено близько 600 мільйонів гривень, з яких більше 230 мільйонів – за рахунок виконання міжнародних і національних грантів, а також досліджень на замовлення бізнесу. НУБІП входить до ТОП-10 університетів України за бюджетом фінансування наукових проектів та патентною активністю.

Результати досліджень вчених університету за останні десять років

відзначені 2 Державними преміями України в галузі науки і техніки, 2 Преміями Кабінету Міністрів України за інноваційні розробки, 12 Преміями Президента України для молодих вчених.

Поширення результатів досліджень за рахунок публікаційної активності зросло за останні роки у 5 разів! Такий результат відзначений нагородою Scopus Awards Ukraine у 2017 році. Університет є засновником і видавцем 14 наукових журналів, 3 з яких включено до наукометричної бази Scopus.

Незаперечним в стратегії розвитку університету є курс на спрямованість наукових досягнень на вирішення пріоритетних завдань та проблематики, пов'язаних із функціонуванням країни в умовах воєнного стану та повоєнного відновлення України, інтеграцію у виробничі процеси та бізнес-практики. Саме тут співпраця з бізнесом відіграє вирішальну роль. Бізнес-середовище є не лише споживачем результатів освітньої та наукової діяльності, але й активним учасником їх формування. Більше того, в сучасних умовах ефективне партнерство між наукою, освітою і бізнесом здатне сприявати інноваційні інституційні форми взаємодії, продукції і послуги. Прикладами цього є участь НУБІП у формуванні кластерів, використання різноманітних площадок і платформ щодо поширення знань, обговорення проблемних питань та надання важливих нормативних чи практичних рекомендацій. Університет у тандемі з роботодавцями та партнерами напрацював різні механізми взаємовигідної взаємодії, які гарантують якість, результат та формують довіру, підбив підсумок Вадим Ткачук. І ми відкриті для подальшої співпраці.

Слово – представникам влади і освітянської спільноти

У роботі форуму участь взяв і перший заступник Міністра аграрної політики та продовольства України Тарас Висоцький. Його доповідь «Аграрна політика України в умовах євроінтеграції» відобразила праг-

нення України і її народу до членства в Євросоюзі.

– Це – незворотній вибір українців, – зазначив він. – У частині аграрної політики євроінтеграції дуже багато роботи! Це гармонізація аграрної політики, директив та регламентів ЄС, впровадження вимог екологічних стандартів у контексті Європейського зеленого курсу,

Закінчення на стор. 2

Люди й покоління – це тільки кільця у великому ланцюгу всесвітнього життя, а той ланцюг порватися не може!
(Лєся Українка)

ПРОБЛЕМИ ГАЛУЗІ

Закінчення. Поч. на стор. 1

Спільної аграрної політики, використання карбонових сертифікатів, мінімізації застосування агрохімікатів, реалізація принципів благополуччя тварин, механізмів підтримки фермерів тощо.

Тарас Висоцький висловив сподівання, що спільними зусиллями міністерства, НУБіП і бізнес-асоціацій ми це зробимо.

Користуючись нагодою, Станіслав Ніколаєнко передав першому заступнику Міністра лист від університетів, в якому відображена думка про недопущення вилучення земель у державних структур, зокрема вищих закладів освіти, які готують спеціалістів для аграрного сектору виробництва.

Т.в.о. генерального директора директорату інновацій та зв'язків науки з реальним сектором економіки Міністерства освіти і науки України Ірина Красовська у доповіді «Державно-приватне партнерство як ключовий механізм розвитку іннова-

ВДРУГЕ ЗА РОКИ ВІЙНИ

цій в Україні» спинилась на проблемах і планах. Мова йшла про створення умов для інновацій, державне замовлення, стартап-школу – інкубатор-акселератор, міжнародні інструменти підтримки, заходи Science 2 Business, шляхи комерціалізації та інше.

Головний учений секретар НААН України Валерій Адамчук, який завжди підтримує наш колектив у його благих починаннях – і цього разу долучився до роботи форуму. У своїй презентації він спинився на завданнях НААН та інноваційних розробках її науковців. Безумовне зацікавлення викликала інформація про вплив збройної агресії РФ та воєнних дій на ґрунтовий покрив України, оцінка шкоди та збитків, заходи з відновлення, проект рекультивації агроландшафтів залежно від ступеню та стану порушеності території, водна безпека та меліорація

земель в умовах змін клімату, екологічна безпека агросфери.

Роботодавці як фактор впливу на реальний сектор економіки України

«Рада роботодавців як фактор впливу на стратегію розвитку університету та реальний сектор економіки України» – на цьому аспекті акцентував голова Ради роботодавців НУБіП і очільник ТОВ «Агрофірма «Колос» Леонід Центило. Він говорив про стратегію розвитку університету, що полягає у поєднанні освітнього, наукового та виробничого процесів в інноваційній моделі розвитку, створенні, систематизації, зберіганні і поширенні сучасних наукових знань, підготовці фахівців європейського і світового рівня шляхом інтегрування знань у якісне науково-практичне застосування. А також – про основні завдання ради роботодавців, наслідки законо-

давчих рішень у сфері управління землею державних установ (грубе порушення освітньо-практичного процесу, подальша віддаленість здобувачів освіти від сучасних тенденцій агровиробництва), навчально-науково-інноваційні центри НУБіП, в т.ч. на базі ТОВ «Агрофірма «Колос». Спікер цілком закономірно стверджує: сучасна модель розвитку агровиробництва у комплексі з якісним кадровим забезпеченням – це запорука подальшої відбудови та розвитку держави, основа її продовольчої безпеки.

Про проект «Агрокебети» (мета якого підготовка якісних фахівців для потреб нового аграрного бізнесу, який успішно впроваджується на факультеті аграрного менеджменту НУБіП) як взірць вдалої взаємодії бізнесу та освіти розповів заступник генерального директора Українського клубу аграрного бізнесу Максим Гопка.

Знання в Україні виробничик – генеральний директор ТОВ НВА «Перлина Поділля» Сергій Іващук – за основу виступу обрав співпрацю освіти, науки та бізнесу (на прикладі свого підприємства) як необхідної умови інноваційного розвитку аграрного сектору. Мова йшла про організацію навчальної практики для студентів (не тільки закріплення теорії на практиці, а саме навчання в умовах виробництва). Значне зацікавлення викликали і виступи керівників проектів R&D компанії «Kernel» Катерини Шаванової («Інтеграція освіти і науки в бізнес процесі. Досвід Kernel»), засновника фермерського господарства «Тетяна 2011» (ТМ «Zinka»), голова Згурівської селищної ради Київської області Василя Цвика («Поєднання підприємництва, університетської науки та

професійної підготовки кадрів»), заступника начальника відділу рослинництва компанії Агрейн Тараса Корнієнка («Елементи енергозберігаючого землеробства за регулювання азотного живлення»), керуючої партнерки AC Crowe Ukraine Олени Потопальської («AC Crowe Ukraine. Актуально про професійні послуги»).

Можливості цифрових технологій ілюстрували директорка департаменту з операційних технологій компанії «ДТЕК Мережі» Маргарита Жукова («Цифрові технології в проєктах модернізації розподільних мереж») і директор ТОВ «AgriLab» Ярослав Бойко («Цифрові технології та точне землеробство: майбутнє агробізнесу через співпрацю університетів і виробників»).

Щасливе число панельних дискусій

Форум продовжив свою роботу у формі панельних дискусій по 7 секцій: «Формування освітньої та наукової складової підготовки інженерів за участю стейкхолдерів», «Смарт-ферми, адаптивне тваринництво, аквакультура, ветеринарна медицина», «Штучний інтелект в суспільстві та природокористуванні», «Синергія соціальних інститутів в метадискурсі сталого розвитку», «Кліматичні зміни та сучасні агротехнології», «Зелена економіка, туризм, менеджмент, розвиток сільськогосподарських територій та управління природними ресурсами» і «Харчові, крафтові технології та громадське здоров'я». Їх учасники також мали можливість ознайомитися зі здобутками науковців НУБіП на виставці в 3-му навчальному корпусі і безпосередньо з сучасною матеріально-технічною базою університету на факультетах та в ННІ.

Слізавета Махонюк,
Олена Шульга

ВИХОВУЄМО ПАТРІОТАМИ

СПРАВДІ КРУТА ІСТОРІЯ ПРО СПРАВДІ КРУТИХ ЛЮДЕЙ

Документальне кіно ще з радянських часів та й, що там казати, за перші тридцять років незалежності України, популярністю у прокатників фільмів з Держкіно не користувалось. Адже прибутків як таких не приносило, а відтак для широкого екрану не годилось.

І так залишалося до весни 2024 року, коли у травні на широкий екран у 124 кінотеатрах все ж вийшов документальний фільм «Ми були рекрутами» - півторагодинна стрічка з претензією на художній фільм, але з преамбулою у титрах «документальний». А на День захисників і захисниць України його режисер Любомир Левицький, на запрошення сенату Студентської організації НУБіП, презентував своє дітище

студентам нашого університету. Напевно, Всевишній хотів, аби це сталося: таке кіно зазвичай популяризує у глядачів національну ідею, підносить ідею відданості і вірності своїй країні.

За жанром «Ми були рекрутами» – це мок'юментарі: такі фільми часто беруть за основу документальні історії та кадри, але оформлюють їх як ігровий формат, додаючи певні художні колізії та персонажів. У цьому випадку в основу лягли історії реальних військових 3-ї штурмової бригади, а сама стрічка значною мірою складається з відео, знятого з нашоломних камер на полі бою. Автори зазначали, що фільм створений для того, щоб розкрити портрети та особистості тих військових, яких глядачі могли бачити у відео (3-тя окрема штурмова бригада має свій YouTube-канал з більше ніж мільйоном підписників).

За сюжетом головний герой, молодий хлопець студентського віку, мріє стати журналістом, але вирішує приєднатися до 3-ї штурмової і там же визначає собі за позивний «Журналіст». Він бере інтерв'ю у восьми героїв - Тохи, Дацика, Істока, Хельги, Хмурого, Сходу, Дока та Хати. Це все реальні позивні і реальні військові, і їхні сповіді – про досвід, світогляд, «філософію війни» - щирі та справжні. Серед них ті, хто застав блокаду Маріуполя, були під Бахмутом. Тож їм є що розповісти. Їхні інтерв'ю доповнюються відео з

фронту, і це поєднання вдало працює – історії про особистий досвід, що підсилюються реальними кадрами. Ці відео, у яких проявляється характер військових, – це, напевно, найсильніші моменти «Ми були рекрутами». Там є і гумор, і драма, і війна – ці хвилини вертикальні кадри, зняті нашоломними камерами, вмістили у собі все.

Отож, дещо з того, чим на зустрічі поділилися зі студентами Любомир Левицький.

– Медійники третьої штурмової, запропонували мені попрацювати з матеріалом, знятим хлопцями, зокрема на нашоломні камери. Хотілося показати, хто ці люди. У мене велике бажання завдяки кіно створити такий імідж нашої армії, щоб його ніхто ніколи не зрушив. Це те, що робить Голлівуд вже багато років.

Вигадана лише історія нашого рекрута. Решта - це реальні люди. Довго підбирав актора на роль рекрута, врешті, запропонував її Борису Савенку, з яким вже працював раніше, з умовою, що пройде курс молодого бійця у третій штурмовій. На другий день курсу він надіслав мені повідомлення, що вже нічого не хоче, бо ми ж нікому не сказали, що він буде зніматися і прийшов як рекрут вчитися. Та пізніше він надіслав нову есеску, що в нього відкрилося друге дихання. Тоді я і подумав, що все вийде.

Героями фільму обирали бійців, не схожих між собою. Це архетипні

персонажі: такі герої є в кожній бригаді. Під час цієї «подорожі на Схід» є вісім зупинок у різних локаціях, і на кожній з них - інтерв'ю з бійцями: з кожним героєм глядач занурюється в абсолютно різну атмосферу і відкриває їх по-особливому.

Працювати довелося у максимально стислі терміни та з креативним підходом. Наприклад, ми не боялися жодних графіків, але питання було в логістиці. Нам Генштаб навіть допомагав шукати «Хамери» для фільму: на складах їх не було – всі на передовій. Врешті, два «Хамви» везли на ремонт, ми взяли їх ремонтувати, щоб провести зйомки. А для зйомок тих частин, з якими мав зв'язати всю історію, потрібно було 10 знімальних днів. Ніхто бойових командирів на такий час не відпустить – максимум п'ять днів. Ми погодилися.

Думається, багато з тих, хто ще досі вагаються, після перегляду фільму приєднаються до Сил оборони України. Якщо ви втомилися, зневірилися - йдіть на «Ми були рекрутами». І ви відчуєте заряд мотивації.

Досі не отримувал стільки відгуків, як після виходу «Ми були рекрутами», ділиться режисер. А відтак створив компанію, яка займатиметься виробництвом мілітарного контенту, щоб підвищувати імідж української армії у світі. Мілітарну тему продовжу, проте повернуся до художнього кіно. Хочу зняти художню стрічку за моїм документальним

фільмом «Йди за мною». І це буде такий собі артбастер, в якому буде дуже багато крутих меседжів для українців та іноземців, але він буде виглядати, як голлівудський екшн...

Валентин Обрамбальський

Коли верстався номер. За певний час після перегляду фільму ми поцікавилися у декого з тих, хто був присутнім тоді у залі: як їм «Ми були рекрутами»? Відповідь можна підсумувати так: змушує задуматися.

Тож, що б там не казали кінокритики, як би вони не вишукували творчі і фактичні недоліки (а вони тут, безумовно, є) і не говорили, що фільм зроблений спрощено, знаю одне (і воно нівелює всі ті недоліки!): тут у головних ролях - реальні військові, які бачили фінальний продукт. Якщо їм картина сподобалася, то усі - і ми з вами, і решта глядачів - можемо тільки порадіти...

СВЯТО В ДОМІ

ЛЮДИ ОСВІТНЬОЇ НИВИ

За традицією, з нагоди Дня працівників освіти в НУБіП України пройшло урочисте зібрання колективу. Науково-педагогічних і педагогічних працівників привітав ректор університету Вадим Ткачук. Він подякував за самовідданість, професіоналізм та натхнення і зазначив:

– Це – свято людей, які своєю працею формують майбутнє держави, роблять вагомий внесок у розвиток наукового і освітнього потенціалу університету, а отже, і в успішне майбутнє нашої країни. Викладачі щодня працюють над тим, щоб наші студенти отримували не тільки знання, а й

уміння критично мислити, вирішувати складні завдання та бути відповідальними громадянами, патріотами нашої країни.

Багато наших колег були відзначені університетськими нагородами – медалями «За заслуги», почесними грамотами та подяками. А ще напередодні свята науково-педагогічні, педагогічні працівники, співробітники деканатів та директоратів, служб і відділів отримали грошові премії.

Творчі нотки у віншування внесли викладачі кафедри культурології і народний студентський театр «Березиль», який подарував репризу за участі видатних педагогів – Арістотеля, Яна Амоса Коменського, Генріха Песталоцці, Софії Русової, Антона Макаренка та Григорія Сковороди.

Інф. «УК»

ПАРНЕРСТВО

ЩО ТАМ, У НАШИХ КОЛЕГ?

Для налагодження співпраці та обміну досвідом організації навчальної діяльності у жовтні делегації НУБіП відвідали кілька відомих українських вишів

Адресами досвіду стали Національний університет «Львівська політехніка», Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника, Український католицький університет, Білоцерківський національний аграрний університет, Західноукраїнський національний університет, Львівський національний університет імені Івана Франка (до речі, цей виш має найбільшу кількість локацій, які становлять національне надбання України, та музеї, де зібрані справді унікальні колекції).

– Нашим університетам є чого і чому повчитися один в одного, – зазначив ректор ЛНУ ім. І. Франка

Володимир Мельник. – Ми завжди відкриті до співпраці з іншими установами, особливо тими, що викону-

ють державницькі функції. Підписання відповідних угод відкриє можливості для подальшої співпраці на рівні факультетів, кафедр та інших структур.

Кращі практики можуть знайти місце для запровадження як в НУБіП, так і в університетах, котрі гостинно приймали гостей зі столичного Голосієва. Загалом поїздки наших делегацій стали новим поштовхом до активізації співпраці між університетами, які займають передові позиції серед ЗВО України.

Інф. «УК»

ПРАКТИКИ

СВЕТИЙ ВЛАС – МІСЦЕ СВІТЛОЇ ЕНЕРГЕТИКИ

Нещодавно ми, тоді ще студенти 3-го курсу бакалаврату освітньої програми «Готельно-ресторанний бізнес» та 1-го курсу магістратури освітньої програми «Міжнародний туристичний бізнес», повернулися з виробничої практики в готелі «PremierFortBeach», м. Светий Влас (Болгарія).

Це містечко дійсно має світлу енергетику і дарує можливість молоді попрацювати та отримати гарний досвід роботи за кордоном. З перших днів нас вразило те, що суттєву частину персоналу, туристів і населення містечка, в якому знаходиться готель, складають українці. Це стало для нас досить приємним моментом і склало враження, ніби ми і не виїздили за кордон.

В основному ми працювали офіціантами в ресторані при готелі «ChefsBuffet», що працює за концепцією «шведська лінія». Перше, з чим познайомилися, – це з концепцією роботи ресторану та особливостями спілкування з гостями готелю. Контингент був дуже різноманітний, а отже, і формування soft skills навчало не змусило себе довго чекати і навчили взаємодіяти з колегами та ефективно комунікувати з людьми загалом. Спілкувалися ми переважно англійською мовою, але віталися лише болгарською.

Також для нас проводилися майстер-класи з подачі винних напоїв: демонстрували, як правильно відкорковувати пляшки з вином та розповідали про особливості подачі червоного, білого, рожевого та ігристого вин. Особливої уваги заслуговує проведення тематичних вечорів для гостей азіатської, мексиканської, середземноморської та болгарської кухні. Під кожну тему ми переодягалися у тематичні костюми. Але найколо-

ритнішим, на мою думку, був болгарський вечір: запам'ятався гарними костюмами, смачними стравами та виступами національного болгарського ансамблю.

Ця практика подарувала нам гарний досвід, неймовірні враження, розширила наші знання та вміння.

Юлія Кононенко,
здобувачка вищої освіти
ОП «Міжнародний туристичний бізнес»

НАРОД І АРМІЯ

НУБіП ВШАНОВУЄ ГЕРОІВ

Квіти до місць сили

1 жовтня, на Покрову Пресвятої Богородиці, наш народ відзначає ще й День українського козацтва та День захисників і захисниць України. Цей жовтневий тандем – символ визнання та вдячності українцям – і військовим, і цивільним, які піднялися на захист рідної землі.

І цього року колектив НУБіП, віддаючи їм шану, знову зібрався на святковій урочині, щоб покласти живі квіти до місць сили університету. Бо саме так і можна, і треба називати дві локації, що уособлюють пам'ять наших героїв – нещодавно створений Сквер пам'яті випускників, студентів, викладачів, співробітників університету, які загинули за свободу і незалежність України в боротьбі проти російських загарбників, та Меморіал пам'яті тих, хто не повернувся з полів Другої світової війни.

У боротьбі з російським агресором за цей час загинуло багато наших колег, випускників і студентів. На кожному факультеті та ННІ повниться їх траурний пантеон. Пам'ятати їх, робити все належне, щоб їх самопожертва не була марною, щоб ми могли жити і працювати під мирним небом, – наш обов'язок.

80-річчю визволення України від фашистських загарбників

Виповнилося 80 років визволення України від фашистських загарбників. Ця подія збирала на урочині і колектив університету.

Друга світова війна двічі прокотилася Україною, завдавши страшних матеріальних збитків і людських втрат. І кось не думалось, що нацизм у світі знову підніме голову, а він це робить! Щоправда, його російський прояв сьогодні називають рашизмом. Знову на нашій землі летить кров, палають будинки і щодня зростає страшний український мартиролог. І українцям не залишається іншого вибору, як боронити країну від страшної рашистської чуми, бо іншого шляху у нас немає. Ми завжди пам'ятатимемо і тих, хто ціною свого життя захищав її під час Другої світової, і сьогодні захищає від російського агресора. І живі квіти, які лягають на Меморіал слави і до Скверу пам'яті випускників, студентів, викладачів, співробітників університету, воїнів-героїв, які загинули за свободу і незалежність України в боротьбі проти

російських загарбників, – цьому підтвердження.

Підтримуючі діючі підрозділи Сил оборони України

А на підтримку діючих підрозділів Сил оборони України, у складі багатьох з яких зараз суверенітет і незалежність країни захищають студенти, викладачі, співробітники і випускники НУБіП, наш колектив продовжує щомісяця перераховувати кошти: від початку збройної агресії РФ проти України університет направив для потреб війська майже 34 мільйони гривень. Плюс до цього постійно волонтеримо і донатимо.

– У зв'язку зі збільшенням військового збору (відповідно до законопроекту №1141бд), який зріс з 1,5 до 5%, ми змінюємо формат допомоги ЗСУ, – коментує проректорка з науково-педагогічної роботи та економічних питань Тетяна Костюк. – За ініціативи профспілкового комітету викладачів і співробітників НУБіП пропонується форму допомоги з відрахування із заробітної плати одноденного заробітку (як це було раніше) змінити на підтримку конкретних підрозділів ЗСУ. Хоча відповідне звернення наших профспілок – це лише пропозиція, і якщо у когось є бажання залишити утримання одноденного заробітку – бухгалтерія врахує його.

Так, нещодавно для одного з них, в якому воює наш колега Олег Марус, на його прохання сенат Студентської організації ініціював, а університетська спільнота збирала 325 тисяч гривень на придбання 4 автомобільних РЕБ різних частот і 2 окопних РЕБ. Підрозділ, де служить наш випускник Олег Солодовнік, отримав амуніцію і спорядження: майже 70 тисяч гривень.

Профспілка викладачів і співробітників підтримала підрозділ БПЛА, у складі якого захищає Україну професор Андрій Білоус: для її потреб придбано обладнання на 100 тисяч гривень. А за зверненням іншого нашого колеги – Богдана Омельчука – обладнання для його бригади для забезпечення інформаційної, психологічної роботи та реабілітації.

Слізавета Махонюк

Кали верстася номер. В останні дні жовтня колектив університету висловився за безпосередню підтримку трьох конкретних кийвських бригад.

ФАКУЛЬТЕТИ

Де «кують» агроінженерів

За 95 років своєї історії він кілька разів, відповідно до вимог часу, змінював назву і структуру, але суть залишалася однією – підготовка висококваліфікованих інженерів-механіків аграрного профілю, яких сьогодні величають агроінженерами. Але якщо врахувати сьогоднішній інтерес до факультету виробників сучасної техніки – і світових лідерів, і українських, – за цей час він вже вийшов за ці межі. Як, власне, і сам університет, який перетворився на поліпрофільний і став визнаним лідером освітньої галузі України.

І його колектив, відзначаючи 95-річчя з дня заснування факультету, підготував і провів XXV міжнародну наукову конференцію «Сучасні проблеми землеробської механіки», присвячену 124-й річниці з дня народження видатного вченого у галузі землеробської механіки академіка Петра Мефодійовича Василенка. Вона зібрала 157 учасників з більш як 80 установ і вишів з багатьох регіонів України та кілька тисяч гривень донатів – як збір на комплектування дронів підрозділу, у якому зараз захищає Україну випускник факультету Костянтин Веселівський.

Програма конференції від ранку першого дня передбачала покладання живих квітів до погруддя професора Петра Василенка на Алеї слави НУБіП України (що і зробили із задоволенням його послідовники та учні), а також відкриття двох нових навчальних лабораторій, які і презентували учасникам конференції.

Найкращий подарунок до свята – нові сучасні лабораторії

Так, на кафедрі сільськогосподарських машин та системотехніки, яка носить ім'я академіка П. М. Василенка (до речі, кращої на факультеті у плані освітньо-бізнесової співпраці), відкрито навчальний центр НУБіП «MZURI» від польських партнерів. А на кафедрі технічного сервісу та інженерного менеджменту відкрито ще одну спеціалізовану лабораторію – автомобілів компанії ТМ Hyundai (детальніше про це читайте на стор. 5. - **Ред.**).

А після цих чудових презентацій поповнення навчально-наукової бази факультету його декан Вячеслав Братішко – як модератор конференції – запросив всіх до пленарного засідання.

Від «освітнього немовляти» – до лідера освіти

– У далекому, першому для факультету 1929/1930 навчальному році, він нараховував всього 162 студенти чотирьох курсів, – вітаючи ювілярів і гостей конференції, розпочав вітальний спіч ректор університету Вадим Ткачук. – А сьогодні механіко-технологічний факультет – флагман агроінженерної освіти і науки України. Наполегливою працею багатьох поколінь його вчених і педагогів тут формувалися традиції та нинішня слава. Фундаментальні та новаторські праці академіка Петра Василенка, професорів Каміла Шиндлера, Андрія Василенка, Юрія Кіртбая, Леоніда Аніскевича, Івана Ревенка та багатьох інших видатних науковців збагатили скарбницю світової агроінженерної науки. Започатковані ними потужні наукові школи продовжують свій поступ під керівництвом члена-кореспондента НААН Дмитра Войтюка, професорів Василя Хмельовського, Івана Роговського,

ЗА «П'ЯТЬ КРОКІВ ДО ВІКУ»

Механіко-технологічний факультет НУБіП – один з найстаріших інженерних факультетів України – відсвяткував своє 95-річчя

Наукові колективи, очолювані професорами Геннадієм Голубом, Євгеном Калініним, Вячеславом Мацюком, Олегом Загурським, Віктором Поліщуком демонструють вагомі результати наукової діяльності.

Колектив факультету активно співпрацює з провідними компаніями галузі агроінженерії, автомобільного транспорту, сільськогосподарського машинобудування, науково-дослідними установами, дієво працює рада роботодавців, очолювана генеральним директором компанії «КУН-Україна» Асадом Лапшем. І в часи воєнних випробувань тут відкрито чи оновлено низку сучасних навчально-наукових лабораторій. Оновлюються методики та матеріально-технічна база викладання дисциплін, закладається основа післявоєнного відновлення нашої держави.

Перегортаючи сторінки історії, помічаєш: факультет багатий традиціями і славний своїми випускниками. Це ціле сузір'я видатних вчених, організаторів науки і освіти, державних і громадських діячів, народних депутатів України, серед яких голова Верховної Ради України Олександр Мороз, академіків національних академій, членів уряду, лауреатів Державних премій, ректорів закладів вищої освіти та директорів наукових установ, багато з яких завітали на ювілей рідного факультету.

Зараз у підрозділах Сил оборони України незалежність нашої держави захищають доцент Олег Марус та асистент Віктор Пінчук, учасниками бойових дій є студенти Тимофій Мельник та Владислав Степанов. Разом з усією університетською родиною співробітники і студенти механіко-технологічного факультету вносять посильний внесок у нашу спільну Перемогу.

Вітань багато не буває

Президент університету Станіслав Ніколаєнко – випускник факультету механізації сільського господарства – теж долучився до вітань і роботи конференції. Хоч він і підготував виступ на серйозну тематику – про виклики, що стоять перед аграрною освітою, все ж згадав свої студентські роки, поєднавши їх з парламентською діяльністю і роботою міністра освіти. Напевно, саме це спонукало його говорити про те, що наболіло – загрози, які стоять перед країною: воєнні, економічні, конкуренцію в освітньому просторі – як внутрішню, так і зовнішню, котра постала після відкриття кордонів, і, звісно наміри уряду вилучати землю у навчальних закладах, які готують кадри для аграрного сектору, що призведе до суттєвої втрати їх підготовки. Та свято є свято – і Станіслав Ніколаєнко підсумував свій виступ на оптимістичній ноті.

Тим більше, що і факультет, і університет сьогодні, як кажуть, в ударі!

До вітань долучилися і метр механіків – голова ради ветеранів Дмитро Войтюк. Хоча так і хочеться назвати його факультетським зубром, а зображення винести як відповідний логотип на потужний бампер факультетського ваговоза. Він торкнувся історії факультету, людей, які склали його славу.

Долучаючись до тематики конференції, президент MZURI WORLD Марек Ружняк розповідав про технології майбутнього, над якими і працює його компанія та які було б не зайве запровадити в Україні. Директор Українського міжнародного інституту агропромислового інжинірингу Володимир Кравчук спинився на ключових моментах досліджень в агроінженерії, президент Української аграрної конфедерації Леонід Козаченко – перспективах розвитку аграрного сектору держави, головний учений секретар НААН України, директор Національного наукового центру «Інститут механіки та автоматизації агропромислового виробництва НААН України» Валерій Адамчук – техніко-технологічних резервах підвищення урожайності сільськогосподарських культур. Голова Верховної Ради України (1994-1998, 2006-2007 рр.) Олександр Мороз говорив про досвід і виклики української аграрної

політики, директор Інституту історії аграрної науки, освіти та техніки Віктор Вергунов – про науково-інноваційний розвиток агропромислових держави. До вітань доєдналися і директор з продажу «АгроБудівельного альянсу «Астра» Олександр Грубрін, державний діяч Борис Кириченко, професор Таврійського державного агротехнологічного університету ім. Дмитра Моторного Володимир Надикто.

У контекст дійства органічно вписалися і вітання від команди деканів факультетів та директорів ННІ, і особливо – творчої бригади кафедри культурології та заслуженого працівника культури професора Ярослава Михайловича.

Відзнаки до свята механіків

З нагоди ювілею факультету ректор вручив кращим його представникам і партнерам університетські відзнаки: Подяки – президенту компанії MZURI WORLD Мареку Ружняку, директору ТОВ «МзуріТехАгро» Олександру Ярошенку, керівнику відділу сервісу та гарантії офіційного дистриб'ютора ТОВ «Хюндай Мотор Україна» Станіславу Бельбасу, директору ТОВ «АСП Трейдінг» Руслану Бондарчуку, завідувачці лабораторією кафедри технічного сервісу та інженерного менеджменту Оксані Ничай, Почесні грамоти – доцентам Михайлу Волянському, Тамарі Білько та професору Євгену Калініну. А професору Івану Роговського відзначено нагрудним знаком МОН «Відмінник освіти». Хоча, власне, наказ ректора на нагородження був суттєво більшим: решті з відзначених їх нагороди вручили на факультеті.

Що сьогодні турбує науковців?

Конференція продовжила роботу по 6 секціях. Протягом наступних двох днів її учасники, продовжувачі справи академіка Петра Василенка, розглядали стан та перспективи розвитку сучасної землеробської механіки, механіко-технологічні процеси, робочі органи та машини для рослинництва і тваринництва, смарт-технології машиновикористання, інженерний менеджмент, технічний сервіс, транспортні технології та логістика, знайомилися з історією аграрної освіти і науки.

І хочеться вірити, що за ці п'ять найближчих років, які відділяють факультет від 100-річчя, його науковці вирішать чимало з проблем, винесених на обговорення на XXV міжнародну наукову конференцію «Сучасні проблеми землеробської механіки».

Валентин Обрамбальський,
Слізавета Махонюк

НАВЧАЛЬНО-НАУКОВА БАЗА

ВПЕРЕД І ВИЩЕ З MZURI І HYUNDAI

На механіко-технологічному факультеті з'явилися дві нових сучасних лабораторій.

MZURI

На кафедрі сільськогосподарських машин та системотехніки, яка носить ім'я академіка П. М. Василенка, працює навчальний центр НУБіП України «MZURI» від польських партнерів.

Компанія MZURI виготовляє комбіновані агрегати – посівні комплекси Mzuri, які поєднують в собі елементи традиційної (плужної) і нульової (no-till) технології обробки ґрунту (виконують без попередньої підготовки ґрунту по стерні попередника за один прохід 3 ключові операції – розпушування ґрунту на глибину до 25 см, внесення добрив на всю глибину обробки, висів насіння на контрольовану глибину та висівають будь-які сільськогосподарські культури).

Ця технологія STRIP-TILL від MZURI PRO-TILL забезпечує відновлення родючості ґрунту, високі результати у складних погодних умовах та високу економічну ефективність – 30% зменшення внесення добрив, семикратну економію часу і витрат пального, – аргументує необхідність створення цього

навчального центру декан механіко-технологічного факультету Вячеслав Братішко.

Лабораторія навчального центру «MZURI» обладнана посівним комплексом Mzuri Pro Tilt 4Tx Select і додатково укомплектована наочними зразками секціями для точного висіву генерації 2024 і 2022 років (загальною вартістю біля 12 мільйонів гривень), – коментує доцент кафедри Михайло Волянський. – А також проєктором, екраном та меблями, які надали польські партнери для використання у навчальному процесі. Безумовно, відкриття цього навчального центру дасть змогу студентам опанувати знаннями техніки і технології компанії Mzuri, а її використання в умовах України забезпечить ефективне ведення сільськогосподарського виробництва.

Керівництво факультету висловлює щирі вдячність власнику компанії MZURI WORLD Мареку Ружняку та офіційному дилеру Mzuri в Україні – Bio Tech Agro Group, директору Олександрю Ярошенку за нову можливість підвищення рівня підготовки фахівців аграрного виробництва.

ТМ Hyundai

На кафедрі технічного сервісу та інженерного менеджменту відкрито ще одну спеціалізовану лабораторію – автомобілів компанії ТМ Hyundai.

Її презентував випускник факультету, а нині успішний керівник відділу сервісу та гарантії офіційного дистриб'ютора ТОВ «Хюндай Мотор Україна» Станіслав Бельбас:

– Ми взяли за основу нашої співпраці забезпечення кафедри і факультету найостаннішими технологіями і обладнанням фірми «Хюндай», – коментує він наявну комплектацію лабораторії. – Тут представлені діагностика Хюндай Діагностик Систем з модулем комунікації з автомобілем, комплект діагностичного обладнання для підключення до високовольтної батареї автівки (навіть без наявності останньої), інноваційна установка для калібрування камер авто систем кругового огляду та 3D проєкцій, тестер СІТ 4000, що дає змогу продіагностувати форсунки будь-якого типу для автівок Хюндай.

Увагу привертає і унікальний пристрій для пошуку та зчитування мілких вібрацій панелей кузова для виявлення можливих мікротріщин.

Завідувач кафедри Іван Роговський, розповідаючи про дисципліни, які «закриває» ця лабораторія, – «Технічний сервіс автомобілів», «Випробування автомобілів» та «Інженерний менеджмент у автомобільному транспорті», – серед найближчих перспектив співпраці вбачає можливість в її межах відправити наших студентів до Хюндай академії в Південній Кореї.

А зараз – невелике інтерв'ю із Станіславом Бельбасом.

– Пане Станіславе, що привело Вас на факультет через сімнадцять років після його закінчення?

– Наш університет завжди славився підготовкою кваліфікованих спеціалістів інженерного профілю. Чому сприяла і матеріально-технічна база його технічних факультетів – механіко-технологічного і конструювання та дизайну. Сьогодні тут представлена техніка багатьох провідних світових виробників для аграрного сектору. А от техніки і технології від світового лідера авто-

мобілебудування ТМ Hyundai ще не було. От ми з деканом факультету Вячеславом Братішком та завідувачем кафедри Іваном Роговським і вирішили ліквідувати цю прогалину. І перший майстер-клас для майбутніх інженерів-механіків НУБіП, який ми вже провели тут, – підтвердження серйозності наших намірів.

– У структурах «Хюндай» ще є випускники НУБіП?

– Так, є – і у дилерській мережі, і у нас. Але хотілося б бачити їх у нас більше. Тим більше, що сьогодні ми віддаємо перевагу молодим спеціалістам – з ними легше працювати, при потребі навчати тим чи іншим нюансам. Особисто я, як керівник з сімнадцятирічним досвідом, зосереджуюсь на молодих та перспективних фахівцях, які разом з нами можуть побудувати свою кар'єру в автомобільному бізнесі. Автомобільна промисловість розвивається динамічно та дуже швидко і постійно, і от саме молодь ці новинки сприймає активніше та краще показує себе в роботі.

Тож наша задача така: поєднати можливість бізнесу і вищого

навчального закладу, готувати спеціаліста, який би був справді готовий працювати від початку і до кінця.

– Як фахівець, котрий, як то кажуть, вже «зробив собі ім'я», що б Ви порадили нинішнім випускникам?

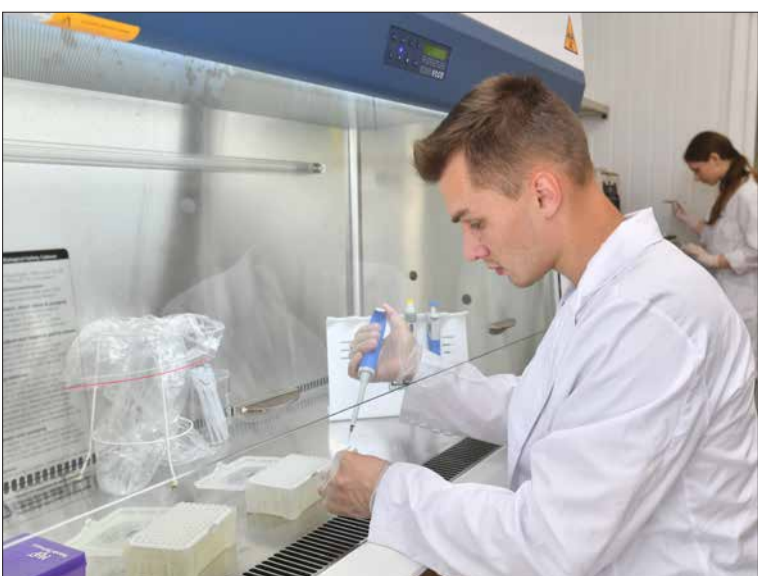
– Маю три поради, що ґрунтуються на власному досвіді. Перша – це вчитися, а не заробляти копійчину в Макдональдсі чи десь ще там і тим самим закладати бомбу під свою майбутню інженерну кар'єру, а набувати в університеті ґрунтовних знань свого фаху. Друга – вивчати англійську мову, я вже не кажу, що іноземних мов варто було б знати кілька. Сьогодні у бізнесі цінуються саме ці дві складові. Причому англійська потрібна не академічна, а та, якою безпосередньо спілкуються, і, безумовно, технічна. І, врешті, третя порада – не ремствувати на те, що в університеті доводиться вивчати ряд дисциплін, які на перший погляд начебто не стосуються обраного фаху: необхідність цього починаєш розуміти з часом. І за це моя особлива дяка Alma mater.

Валентин Обрамбальський

ТВОРЧИЙ ТАНДЕМ

*В університеті працює
Центр молекулярно-генетичних досліджень*

Відкриття Центру молекулярно – генетичних досліджень стало знаковою подією для нашого університету. Цей сучасний науково-дослідний підрозділ об'єднав провідних фахівців, молодих вчених, студентів ННІ лісового і садово-паркового господарства та факультету захисту рослин, біотехнологій і екології. Мета цього творчого тандему – проведення фундаментальних і прикладних досліджень, спрямованих на збереження біорізноманіття лісових екосистем та підвищення їхньої стійкості до антропогенного впливу та змін клімату.

Ключовим напрямком досліджень центру є вивчення генетичного різноманіття лісоутворюючих порід, зокрема дуба, сосни, бука та ясеня. За допомогою сучасних молекулярно-генетичних методів вчені університету продовжують дослідження генетичного поліморфізму рослин, за допомогою транскриптомного аналізу методом ПЛР у реальному часі визна-

чають активність генів, що відповідають за стійкість дерев до інфекційних хвороб, шкідників та негативних чинників, пов'язаних зі змінами клімату.

Особлива увага приділяється вивченню мікробіомів деревних рослин, зокрема ролі ендоефітних бактерій. Ці надзвичайно корисні мікроорганізми живуть всередині рослинних тканин і здатні активно впливати на ріст, розвиток та стійкість рослин. Дослідження взаємодії рослин і мікроорганізмів дозволять розробляти актуальні біотехнології синтезу природних пестицидів для захисту лісових культур.

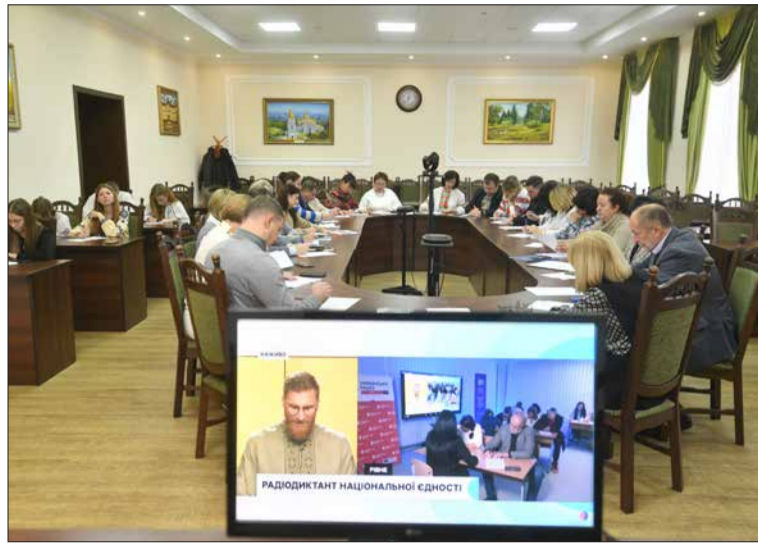
А свіжий погляд молодих науковців, магістрантів та аспірантів, які з ентузіазмом долучаються до досліджень центру та здатні генерувати нові ідеї, є важливим стимулом для розвитку наукових розробок. Результати досліджень створюють основу для розвитку лісового і сільськогосподарства та фармацевти-

ки. Отримані результати в перспективі дозволять розробити інноваційні підходи до селекції лісових культур з підвищеною продуктивністю, розпочати створення в НУБіП банку генетичних ресурсів лісових рослин, розробити нові засоби біологічного захисту рослин та діагностичні тест-системи, на сучасному рівні вивчати вплив змін клімату на лісові екосистеми та розробляти стратегію відновлення лісів у повоєнний час.

Відкриття Центру молекулярно – генетичних досліджень є важливим кроком у розвитку університетської науки. Завдяки проведенню фундаментальних досліджень та впровадженню інноваційних технологій, центр сприятиме збереженню та раціональному використанню лісових ресурсів України та дозволить реалізувати нові сміливі ідеї.

Артур Ліханов,
професор кафедри ботаніки,
дендрології та лісової селекції

УКРАЇНСТВО

СЛОВО ЯК ЗБРОЯ:
«МАГІЯ ГОЛОСУ»Від початку
й до сьогодні

Найбільший мовний флешмоб країни - Всеукраїнський диктант національної єдності, який цього року пройшов уже в 25-й раз, приурочили традиційно до Дня української писемності та мови. Долучитися до нього мали змогу українці всього світу: він має за мету об'єднати їх у різних кутках світу - вдома, на передовій, за кордоном або на тимчасово окупованих територіях. Організатори підкреслюють: головне - це єднання навколо мови, а не перевірка грамотності.

«Магія голосу» - так назвала свій текст для Всеукраїнського радіодиктанту національної єдності українська письменниця Оксана Забужко, а читав його український поет, музикант і військовий Павло Вишебаба. Раніше, в одному з інтерв'ю Українському радію, Оксана Забужко натякала, що присвятила текст саме йому. А вже цього року воно святкує своє 100-річчя. Тоді авторка розповіла, що вперше долучилася до роботи над диктантом. Письменниця зізналася, що три тижні працювала над невеликим текстом обсягом в одну сторінку. Вона зізналася, що написання тексту не викликало в неї складнощів, але довелося вдатися до самоцензури, бо текст має бути певного обсягу і в ньому не має бути місця для «забужківського синтаксису».

«Здавалось би - менше сторінки тексту... В день середня моя норма - це більше-менше три якісні сторінки тексту. Здавалось би, що таке одна сторінка? Я цю одну сторінку, перепрошую, три тижні писала і викреслювала, писала і викреслювала, писала, редагувала, писала, переписувала. Насправді це виклик - писати ось такі, ну, ніби дидактичні тексти і плюс мимоволі це ще якийсь трошки самоцензура. Бо це не має бути дуже індивідуальний текст. Це не має бути авторський голос, це не має бути забужківський синтаксис, який, скажімо там, впізнаваний на всіх широтах, і мені його прощати навіть американські перекладачі - довгі речення з цими вставними дужками, тире і так далі, і так далі», - поділилася Оксана Забужко. А на питання, яке речення буде найскладнішим, відповіла: «Останнє». І звучить воно так. «Та, попри всі зміни технологій, от уже сто років Україна звучить в ефірі планети власним голосом. І нашого голосу більше нікому й ніколи не вимкнути й не заглушити». Краще і не скажеш.

До цієї акції єднання долучився і колектив НУБіП України - як базового університету, так і його відокремлених структурних підрозділів.

*Наталія Овдій,
завідувачка відділу
регіонального розвитку,
координації діяльності ВСП
та заочного навчання*

Духовне свято
в НУБіП України

З-поміж величезних дійств, що гуртують українців у сім'ю «вольну, нову», я б особисто виокремив Всеукраїнський диктант національної єдності. Цю патріотично-інтелектуальну акцію започаткувала 2000 року Національна радіокомпанія України. Відбувається вона щорічно в День української писемності та мови - урочистість над урочистостями, свята зі свят, які змушують задуматися над величчю рідного слова, над його героїчно-трагічною долею, незбагненою до кінця таємничістю й неозціненою роллю в нашому земному бутті. І до неї НУБіП долучається постійно.

Диктант традиційно складається зі 100-120 слів, кожне з яких національно заземлене, оманене самобутніми барвами. Тих, хто напише його без помилок, відзначають грошовими преміями. Диктант під назвою «Магія голосу» не можна вважати простим. Сутнісне інше: від майстерно скомпонованого дискурсу про «наш голос, якого нікому й ніколи не вимкнути й не заглушити», віяло теплом та щирістю, правдою й довгожданим миром.

Усі наші учасники старалися, намагалися не допустити помилок, а ще - кожен по-своєму - висловлювали серцем і душею любов та шану до нашої гідної подиву духовної спадщини, материнсько-батьківської мови. Багато з «учнів» «вічного вчителя» - мови - зголосилися оприлюднити свої роботи. Бо ж важлива не перемога, а радість від справи, якої трепетно торкнулися чутливі струни серця й душі.

У День української писемності й мови НУБіПівці одностайно, гідно й твердо заявили, що у «своєї хаті своя й правда... І сила, і воля», що «немає другого Дніпра», що «Крим - наш», що згинуть усі «вороженьки, як роса на сонці», а ми неодмінно «запануємо... у своїй сторонці». Про лихе й не мріємо, воно судилося не українцям, а тим, хто прагне поневолити їх. Так було, так є й так буде!

*Микола Степаненко,
професор кафедри журналістики
та мовної комунікації*

АКАДЕМІЧНА МОБІЛЬНІСТЬ

МІЙ ДОСВІД ЗА ПРОГРАМОЮ ERASMUS+

*Австрійський університет наук про життя (Відень) -
очима студентки*

Завдяки програмі Erasmus+ я мала неймовірну можливість провести семестр в університеті VOKU у столиці Австрії - Відні. Цей досвід був як особистим, так і академічним викликом, і став одним з найбільш цікавих та наповнених періодів мого життя: програма Erasmus+ дозволила дослідити нову освітню систему, знайти друзів з усього світу та розвинути важливі навички, що знадобляться у майбутній кар'єрі.

Отож, по пунктах.

Академічний досвід

Однією з найважливіших переваг навчання в VOKU була гнучкість у виборі курсів. Протягом першого місяця я мала можливість спробувати різні предмети, перш ніж остаточно скласти свій навчальний розклад. Завдяки цьому змогла обрати курси, які найкраще відповідали моїм інтересам та академічним цілям. Якщо цікаво, то це «Аспекти безпеки біотехнології рослин», «Практичний курс з біотехнології рослин», «Фізіологія живлення сільськогосподарських культур - лабораторні заняття», «Родючість ґрунту та екологія ґрунту в органічному сільському господарстві», «Біотехнологічні продукти», «Методи вимірювання стресостійкості рослин» та «Фізіологія стресу рослин».

Найбільше мене вразила кількість практичних занять, інтегрованих у навчальну програму, та дуже високий рівень володіння англійською мовою у професури. Кожен курс мав унікальні вимоги до оцінювання, починаючи від групових проєктів і закінчуючи незалежними презентаціями проведених досліджень та екзаменами.

Навантаження було розподілено рівномірно протягом всього семестру. На противагу українській традиційній системі з фінальним екзаменацийним тижнем, підхід австрійського університету полягає у поступовому розподілі завдань та іспитів, таким чином зменшуючи стрес у студентів.

Розвиток нових навичок

Програма Erasmus+ дозволила розвинути і широкий спектр нових навичок. Перш за все, значно покращила свої soft skills, такі як швидке встановлення зв'язків з новими людьми, спілкування англійською та німецькою мовами. Я також набула цінний досвід у вирішенні адміністративних питань, пов'язаних із документами в різних установах, що є невідомою частиною життя за кордоном.

Практичні навички відточувала в лабораторії, працюючи з рослинами in vitro. Навчилася опанувати кожен етап процесу, починаючи від введення рослини в культуру і закінчуючи акліматизацією. Крім того, покращила навички швидкого та влучного пошуку відповідної літератури англійською мовою, що було дуже важливо для проведення власних досліджень та презентацій.

Робота з різноманітним обладнанням для вимірювання ключових показників життєздатності рослин у VOKU додала впевненості в опануванні технологій мікрокліонального розмноження. А комунікативні здібності підвищило проведення презентацій англійською мовою на вагомій науковій темі.

Адаптація
до нового середовища

Процес адаптації пройшов відносно м'яко, багато в чому завдяки університетським «Welcoming Days» для іноземних студентів. Це передсеместрова тижнева програма, яка включає різні заходи, які і допомогли новим студентам познайомитися один з одним, відчувати себе більш комфортно в новому середовищі. Однією з найяскравіших подій став квест, який познайомив нас із історією та кампусом VOKU, який прекрасний, особливо навесні, коли вся природа навкруги цвіте, що певним чином допомогло пристосуватися до життя у Відні.

Перейти на спілкування англійською та німецькою мовами спочатку було складно, але з часом швидко до цього звикла. Гнучкість у виборі курсів протягом першого місяця - ось те, що дозволило знайти ідеальний баланс в академічному розкладі. Проте це була і найскладніша частина - організація розкладу, який дозволяв уникнути паралельності занять: відвідування 70 відсотків з них було обов'язковим, тож я мала забезпечити особисту присутність на більшості занять. На деякі курси, такі як практичний курс з біотехнології рослин, було мало місць для зарахування. З мого досвіду: спочатку, не потрапивши на реєстрацію, ми поспілкувалися з професоркою, і вона дозволила мені відвідувати курс. Дуже вдячна їй за розуміння та бажання забезпечити студентам якнайкращий досвід навчання.

На перервах між парами часто йшла на невеличку прогулянку у парку, що поруч кампусу, грала у настільний теніс з одногрупниками або просто насолоджувалася природою.

Культурний обмін

Отримавши досвід спілкування з людьми з різних країн в новому академічному середовищі, дізналась багато нового про культуру і традиції їхніх країн. Однією з найбільш пам'ятних культурних подій стало святкування «Midsummer», організоване шведськими студентами в гуртожитку, де ми прожували. Це щось на зразок нашого Івана Купала: ми співали пісень, брали участь в іграх і плавали в басейні до заходу сонця.

Австрія також багата на державні свята, і у Відні ми з друзями брали участь у різних загальноміських святкуваннях. Багата історія та традиції міста робили їх ще більш привабливими. Я побачила, як австрійці шанують свою історичну спадщину, і поділитися з ними святкування цих традицій було захоплюючим досвідом.

Життя в гуртожитку

Протягом цього прекрасного семестру у Відні я жила у двох різних гуртожитках. Другий з них був винятковим - завдяки згуртованій студентській спільноті: щочетверга збирався біля багаття або в альянці, разом готували їжу та спілкувалися один з одним було традицією. Там

навіть був басейн, в якому ми регулярно плавали. А на острові Донау ми частенько грали у волейбол.

Одним з найбільш значущих аспектів життя в гуртожитку був спільний дух. Ми разом доглядали за територією та басейном, прибирали після вечірків, що створювало сильне відчуття приналежності та відповідальності всередині спільноти.

Знайомство з Віднем

Відень - місто неймовірної краси. Більшість свого вільного часу (щоправда, його було не дуже багато!) проводила, гуляючи міськими парками або досліджуючи різні райони. Моїми улюбленими місцями були парк Пьотцляйндорф і Шьонбрунн, а також 18-й і 19-й райони Відня, відомі своєю зеленню і архітектурою. Також любила проводити вихідні на острові Донауінзель тут віденці насолоджуються активним відпочинком на свіжому повітрі: велосипеди, різноманітні настільні і спортивні ігри - ось те, що тут домінує.

Крім того, відвідувала уроки сальси та бачати, організовані одним зі студентів (що було чудовим способом познайомитися з іншими в більш невимушеній обстановці). До речі, Відень також пропонує багато безкоштовних танцювальних заходів під відкритим небом, які я регулярно відвідувала.

Рекомендації
для майбутніх студентів

Для будь-якого студента, який ще тільки розглядає можливість участі в програмі Erasmus+, у мене є порада: просто подавайте заявку! Erasmus+ - це досвід, який змінює життя, розширює світогляд і відкриває двері до нових кар'єрних можливостей.

Студентам же, які планують навчатися у Відні, дуже рекомендую завчасно подбати про гуртожиток, оскільки університети житла не надають, а попит на нього - великий. Також корисно попрактикувати німецьку мову ще до того, як ви приїдете. Хоча більшість занять проводиться англійською, розуміння німецької збагатить ваш досвід і зробить повсякденне життя зручнішим.

Слово подяки

Хочу висловити щире подяку як Університету VOKU, так і моєму рідному НУБіП - за підтримку протягом усієї цієї подорожі. Міжнародні відділи обох вишів неймовірно допомогли в процесі подачі заявки та надали необхідні ресурси для успішного обміну. Я також вдячна програмі Erasmus+, чие прагнення сприяти міжнародному співробітництву зробило цей досвід можливим.

*Анастасія Чижик,
студентка магістратури
спеціальності «Садівництво,
плодоовочівництво
та виноградарство»*

ДУХОВНІСТЬ

ПІД ГАСЛОМ «ДОЛЯ ВИБРАЛА НАС!»

«А пісня – це душа. З усіх потреб потреба. Лиш пісня в серці ширить межі неба. На крилах сонце сяйво їй лиша. Чим глибша пісня, тим ясніш душа. Це написав Іван Драч. Як же не погодитися з видатним українським поетом! Бо у День захисників і захисниць України та на Покрову Пресвятої Богородиці, коли в університеті відбувався традиційний конкурс «Пісня першокурсника», межі неба, здавалось, насправді розширилися, – і воно чуло щирі українську пісню від студентської молоді, відчувало патріотизм яernih молодих душ і стверджувало: Перемога – за нами! Тож усі пам'ятали: у цей день ми дякуємо тим, хто сьогодні тримає оборону на полі бою, за самопожертву, за спокій у наших домівках, за майбутнє, яке вони виборюють. Їхня відвага, сила та незламний дух є надійним щитом для кожного з нас, для всієї країни. Їм, нашим героям, і були присвячені виступи студентських груп.

«Ніщо не зупинить ідею, час якої настав!» – розпочали пісенні баталії першокурсники економічного факультету. І тут згадалися слова легендарного Леоніда Утьосова: «Пісню можна співати голосом, але можна співати й серцем. Без голосу обійтися ще можна. Без серця – ніяк». Імпульс поданий. Недарма майбутні економісти перемогли у номінації «Креативний імпульс».

«Українська пісня – це геніальна поетична біографія українського народу», – сказав Олександр Довженко. І це підтвердили майбутні землевпорядники, бо співали і про лани широкі, і про Чорне море, і про Тараса брата, і про Небесну Сотню. Вони полонили ліричністю, тож номінація «За ліричність виконання» – саме за ними.

«Мое серце, наповнене до країв, завжди тишиться і оновлюється піснею, коли воно хворе і втомлене», – ці слова Мартіна Лютера спали на думку, коли на сцені з'явилися майбутні агробіологи. Артистизм соліста студентського гурту, його харизма допомогли команді завоювати першість у номінації «За артистизм».

«Музика – джерело радості мудрих людей», – сказав колись Сьонь-Цзи. Таку радість подарували слухачам першокурсники-ветлікари.

*Запали почуття,
Хай світ відчуй
Нове життя.
Щоб палав вогонь надії
Кожну мить!
Завжди йди, не чекай
І на перешкоди
Не зважай.
Бо тобі пощастить!*

Але. Ветеринари взяли першість у номінації «За кращу візитівку». Бо такі кращі не було.

Коли на сцену вийшли першокурсники факультету інформаційних технологій, голос

*Україно! Свята мати героїв!
Зійди до серця мого
Шумом Карпатських ручаїв,
Боїв славного завойовника
Батька Хмеля!
Свята! Могутия! Соборна!
Слава Україні!*

повторив слова Григіра Тютюнника: «Пісня – це коли душа сповідається... «За яскравість художніх образів» – ця номінація взята IT-шниками.

Факультет конструювання і дизайну кілька років поспіль намагається вразити слухачів і журі вокально-інструментальним живим виконанням. «Я вірю, що музика – це голос особливого духу, завдання якого збирати мрії світу, і який, проходячи через свідомість людей, здатний залагодити, нехай навіть на короткий час, їх розбрати, або потрясти душі, руйнуючи соціальні незручності», – казав Адріано Челентано. Майбутні конструктори таки стали голосом особливого духу. За це – першість у номінації «За особливу манеру виконання».

А тепер на сцені – переможець минулорічного конкурсу гуманітарно-педагогічний факультет. Майже всі – дівчата, проте «Козацькому роду нема переводу!» – і номінація «Хоровий резонанс» у ГПФ! Істинно стверджував Олександр Кошиць: «Українська пісня викликала завжди не тільки здивування, захоплення, а й буквально якесь релігійне схилин-

ня найвибагливіших і найсуворіших критиків усього світу».

*А ми ще, а ми ще повоюємо,
А ми ще, а ми ще потанцюємо!
Ти металом зігли наших рани,
Бо ми – люди,
ми – люди-титани*

Про титанів співали студенти ННІ неперервної освіти і туризму, які стали переможцями у номінації «За кращу сценічну постановку». Співали, підтверджуючи Пола Маккартні: «Все, що я хочу сказати, сказано в моїй музиці. Якщо мені захочеться додати щось ще, я напишу пісню».

«Що за милозвучність та краса – ці українські пісні! Се – джерело, з якого на здоров'я ще будуть пити нащадки», – писав Павло Грабовський. Милозвучність виконання пісня «Мрія» подарували слухачам першокурсники факультету аграрного менеджменту, за що стали володарями диплому «За вокальну харизму».

Насправді запахло весною, коли розпочали виступ студенти факультету харчових технологій і управління якістю продукції АПК. От і підтвердили вони слова Зденека Неедлі: «Українська пісня... має так багато мистецьких вартостей, що їх неможливо перелічити. Це мистецтво глибоко народне тому, що з нього безпосередньо промовляє до нас своєрідна чиста душа українського народу. Гарна ця душа. Таке саме і її мистецтво». Журі оцінило душевність виконання, проте харчовики виявилися кращими і в номінації «За краще художнє оформлення номера».

«Не твоя війна» була не єдиною піснею гурту «Океан Ельзи», яку студенти виконували в конкурсній про-

грамі. Але, показавши дух колективізму (за що і отримали нагороду в номінації «За дух колективізму»), першокурсники ННІ лісового і садово-паркового господарства, ще й підтвердили Боба Марлі: «Я вірю, що можна вилікувати расизм, зло і ненависть – музикою!»

«Вірність українським традиціям» – таку назву має номінація, переможцем у якій став ННІ енергетики, автоматики та енергозбереження. Пісня незабутнього Володимира Івасюка насправді була біля кожного в актовій залі, бо ж «ні в якій іншій країні дерево поезії не дало таких величезних плодів, ніде дух народу не виявився в піснях так жваво й правдиво, як в українців...» (Фрідріх Мартін фон Боденштедт).

Підхопили цей дух першокурсники-механіки українським шедевром на слова професора кафедри культурології Вадима Крищенка «Родина». Їх воля до перемоги була сильною, бо ж «все можна пережити, якщо підібрати потрібну пісню», як казав Курт Кобейн.

«Українці... не мудрують, складаючи свої пісні; у них пісні виростають самі, як квіти на полях зелених, і їх така кількість, якою не може похвалитися жоден народ у світі», – стверджував Павел Шафарик. І його думку підтвердили і студенти факультету захисту рослин, біотехнологій та екології, які перейняли естафету пісенних баталій, здобувши першість у номінації «За динамізм виконання» піснею «Перлина Україна».

Першокурсники факультету тваринництва і водних біоресурсів перемогли у номінації «За краще втілення ідеї», а допомогла їм у цьому пісня, яка

підкреслює духовне обличчя нації (про що свого часу писав Адам Міцкевич):

*Ми з України!
Серце велике,
сфавжне навіки!
Ми з України!
Нас не здолати –
зламани грати!
Ми з України!
До перемоги наші дороги!
Ми з України!
Доля єдина – вільна країна!*

А завершив конкурсні виступи юридичний факультет, який отримав диплом «За сценічну культуру».

Як завжди, найнапруженішим було очікування результатів. Хоча вболівальників розважали жіночий вокальний ансамбль «Октава» під керівництвом Ірини Литвиненко, народна студія академічного, естрадного і джазового співу під керівництвом Владислави Чайки, народна мистецька студія «7 сходиночок» під керівництвом Романа Рудого, хореографічний ансамбль «Сузір'я ритмів» (керівник – Вячеслав Борзенков), а у холі учасників чекала смачноща козацька каша (за що особлива подяка ГО «Спілка ветеранів Афганістану м. Києва» на чолі з Миколою Гончаренком), напруга наростала...

Коли ж на сцені з'явилися журі – доктор мистецтва, лавреат Всеукраїнських конкурсів, головний диригент муніципальної академічної хорової капели імені Л.М. Ревуцького Артур Смірнов, директорка ТОВ «ВАЙД-ВЕСТ ГРУП» Світлана Безверха, випускник медіашколи 1+1, ведучий івентів в Україні та за кордоном співак Роман Пугач, старший сержант 135-го окремого батальйону ЗСУ Григорій Кравцов, член правління Київської міської спілки ветеранів Рафік Камалов – зал знову зачмер. І ось основні результати: 3-тє місце у «Пісні першокурсника-2024» під гаслом «Доля вибрала нас» розділили факультет інформаційних технологій, агробіологічний факультет та ННІ лісового і садово-паркового господарства, 2-ге – факультети ветеринарної медицини та аграрно-тарно-педагогічний факультет. Гран прі – у факультету харчових технологій і управління якістю продукції АПК, студенти якого взяли участь в конкурсі з піснею «Місто Весни» (виконавці Океан Ельзи & Один В Каное).

А зрештою, перемогли ми всі...
*Ірина Майданюк,
завідувачка кафедри
культурології*

СПОРТ

ТУРНИР ПАМ'ЯТІ ГЕРОЯ

Футбольний турнір, присвячений пам'яті Героя Сергія Романчука – колишнього нашого студента, заступника декана факультету аграрного менеджменту, справжнього патріота і вірного друга який загинув, захищаючи нашу Україну, відбувся на його малій батьківщині – у селі Червона Волока Лугинської селищної громади Коростенського району на Житомирщині.

– 29 вересня цього року Сергію мало б виповнитися 30 років, – говорить факультету аграрного менеджменту Анатолій Остапчук. – І цей турнір – не просто спортивна подія, а

можливість зібратися, щоб згадати людину, яка присвятила своє життя служінню людям та своїй країні. Сергій Романчук був справжнім патріотом, гравцем і другом для багатьох,

хто зібрався того дня на футбольному полі. Він завжди жив і грав на повну, віддаючись на всі 100%.

Змагалися «Метеор» (Червона Волока), «Жерев» (Жеревці), «Колос» (Путиловичі), «Старт» (Лугини), «Олімпік» (Білокоровичі) та НУБіП, котрі склали гравці з цих сіл та селищ, які були його друзями та колегами.

Фінал між «Колосом» та НУБіП виявився дуже напруженим: основний час гри завершився без забитих м'ячів. А у серії пенальті команда НУБіП була більш точною: 2:0.

Організатори висловили сподівання, що цей турнір у селі Червона Волока стане щорічною традицією. Адже пам'ять про таких людей, як Сергій, повинна жити.

*Дар'я Кендус,
асистентка кафедри
виробничого та інвестиційного
менеджменту*

ГОСТІ, ЯКИХ ЧЕКАЮТЬ

ВІЗИТ ПОСЛА ТАДЖИКИСТАНУ

Днями університет приймав Надзвичайного і Повноважного посла Таджикистану Назрізода Давлаталі. На зустрічі також був присутнім президент НААН України Ярослав Гадзало.

Президент НУБіП України Станіслав Ніколаєнко поінформував високого зарубіжного гостя про потенціал університету, його міжнародну співпрацю, матеріально-технічну базу, освітню і наукову політику, яка, незважаючи на російську агресію, залишається конструктивною і динамічною.

Інф. «УК»

СКЛАДОВА ЗДОРОВОГО СПОСОБУ ЖИТТЯ

Реалізуючи Стратегію розвитку фізичної культури і спорту на період до 2028 року, в НУБіП України для студентів створюються умови для заняття руховою активністю та формування ставлення до занять фізкультурою і спортом як до важливої скла-

дової здорового способу життя. Зокрема, на початку навчального року пройшла спартакіада перших курсів. У її межах були проведені змагання з баскетболу 3x3 для дівчат і хлопців, мініфутболу 7 x 7, настільного тенісу, кросмінтону, перетягування канату,

різноманітні руханки і «веселі старты». Загалом у них взяли участь близько 1800 юнаків і дівчат. А для підготовки, проведення і суддівства були задіяні як викладачі кафедри фізичної культури і спорту, так і студенти спеціальності «Фізична культура і спорт».

ВПЕРШЕ – ЗМАГАННЯ З КРОСМІНТОНУ

У межах 68-ї Спартакіади студентів НУБіП вперше відбулися змагання з кросмінтону для перших курсів.

Перше місце виборили студенти факультету аграрного менеджменту, обігравши гуманітарно-педагогічний факультет. А у поєдинку за третє місце студенти ННІ енергетики, автоматики та енергозбереження перемогли економічний факультет.

У межах Спартакіади «Здоров'я» серед наукових, науково-педагогічних працівників і співробітників НУБіП у цьому виді спорту спробували свої сили і викладачі: перше місце – гумані-

тарно-педагогічний факультет, друге – факультет харчових технологій і управ-

ління якістю продукції АПК, третє – механіко-технологічний факультет.

НА ЗЕМЛІ АНТИЧНИХ ГЕРОІВ

Жовтень на грецькому острові Корфу – справді чудова пора! Але нашим атлетам було не до її споглядання: у місті Керкіра відбувся чемпіонат світу з гирьового спорту серед дорослих та молоді (юніори та юнаки). У ньому взяли участь 330 спортсменів

із 31 країни, найчисленнішою було представництво України – 80.

До складу національної збірної України увійшли і студенти та викладачі нашого університету (а наш колега Віталій Андріаш увійшов до суддівської колегії змагань), на

рахунку яких 7 золотих, 2 срібні, 1 бронзова нагороди серед професіоналів і 1 золота - серед аматорів.

То хто ж визначився?

Марія Севрук (категорія U-18) – перше місце у вправі поштовх довгим циклом, Аріна Димарчук (категорія юніорки U-23) – 2 золота у вправі ривок і P-12, Ілля Фурса (категорія професіонали, юніори) – 2 срібла у вправі поштовх довгим циклом і 1 золото у командній естафеті, Вікторія Єкимовська (категорія юніорки) – 2 золота у вправі поштовх довгим циклом і P-12, Валентин Бербенчук – третє місце в естафеті довгий цикл, перше місце в естафеті довгий цикл (категорія мастерс) і Євгенія Кедич – перше місце серед аматорів.

Добірку підготував Микола КОСТЕНКО, завідувач кафедри фізичної культури і спорту

ПОЖЕЖНА БЕЗПЕКА

ЗНАННЯ ЗБЕРЕЖУТЬ ЖИТТЯ

14 жовтня, понеділок. У першій половині дня на території університету залунали сигнали тривоги і з'явилася техніка ДСНС: пожежна безпека! Та, слава Богу, тривога виявилася навчальною: на базі ННІ енергетики, автоматики і енергозбереження відділ з надзвичайних ситуацій університету та ДПРЧ № 8 Головного управління ДСНС України у м. Києві, ДРПЧ № 44 і ДРПЧ № 26 проводили об'єктові тренування. Його темою стала організація захисту студентів і співробітників при загрозі та виникненні надзвичайної події – пожежі у 8-му навчальному корпусі, на території студентського містечка та безпосередньо в його гуртожитках.

Важливим їх етапом були практичні навчання – відпрацювання прийому сигналів оповіщення (інформації про загрозу виникнення надзвичайної ситуації), заходів захисту персоналу при виявленні підозрілого предмету та пожежі, проведення аварійно-рятувальних робіт, демонстрація роботи співробітників ДСНС при гасінні вогню. Учасники мали змогу потренуватися у використанні первинних засобів пожежогасіння – порошкових вогнегасників на штучно створеному осередку.

*Світлана Якуба-Бондар,
фахівчиня з пожежної безпеки*

Університетський КУР'ЄР

Газета Національного університету біоресурсів і природокористування України

Виходить з вересня 1956 року як "ЗА СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКІ КАДРИ", а з квітня 2009 року – як "УНІВЕРСИТЕТСЬКИЙ КУР'ЄР"

Свідцтво про державну реєстрацію: КІ №1189 ПР від 02.04.2009 року.

Засновник: Національний університет біоресурсів і природокористування України

Редакція газети: головний редактор **Валентин Обрамбальський**

Над номером працювали:

Дизайн, верстка – **Антон Осмак**
кореспонденти **Єлизавета Махонюк, Олена Шульга**
фото номера: **Геннадій Кушанов**

Адреса редакції: Україна, 03041, Київ, вул. Героїв Оборони, 15. Редакція – 3-й навчальний корпус, кім. 23. Тел.: 044 527-82-09. E-mail: uk@nubip.edu.ua

Газета виходить раз на місяць.

Точка зору авторів публікацій не завжди співпадає з точкою зору редакції. Рукописи та фотографії не рецензуються і не повертаються

Оригінал-макет: Видавничий центр НУБіП України, Київ, пров. Сільськогосподарський, 4, корп.17. тел.: (044) 527-80-49.

Номер підготовлено на базі Видавничого центру НУБіП
ЕЛЕКТРОННА ВЕРСІЯ